

nejo brez njih in srečen je, kdor more dokazati, da je že toliko in tolike let v tem ali unem okraji mesta pil grenko medico revšine.

Kako in kje vsi teh tridesettavžent siromakov prenočujejo, kako v noči in megli, v dežji, mrazu in snegu vedno prebijejo in dan na dan zopet najbogateje mesto sveta z najostudnejimi in najrevnijimi cunjami pokrivajo, ostane čudo, kakor pet krav za en groš! Samo iz nekterih podzemeljskih prenočiš se dá to nekoliko posnėti. Eno teh ima imé „Adolfovo občje.“ Še ni dolgo, kar so za to občje zvedli, in celo mesto je ostermélo nad tem.

Nekak poseben duh je razodel podzemeljsko življenje v Adolfovem občji. Prebivavci hiš tistega kraja so namreč začeli gosposki tožiti, da jih dan na dan huji smrad nadlegje; tožili so pa tudi, da je ponoči pod njimi tak peklenski hrup in šum, da je strah. Najhuje je to ob nedeljah o službi božji. Nedeljo posvečevati je pa na Angležkem silno oestro zapovedano, in gosposka čuje z enako ojstrostjo nad tem. O službi božji pobegne tedaj po tavžent in tavžent starcov, otrok, deklét in fantičev v Adolfovo občje z vsakterimi jedili in pijačami, katerih ne smejo zgorej prodajati. Zdolej pa je posvečevanje nedelje neznano. Med tem, ko obhajajo zgorej nedeljo, se naredí zdolej nedeljski somenj, kterege ostudnosti popisati je nemogoče.

(Dalje sledi.)

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Gorice. Poslednji dan mesca oktobra smo imeli veselje, tri šolske sestre (nune) v našem prijaznem mestu sprejeti, ktere so prišle iz Monakova, napravo za nemo-glušce v svoje roke prevzeti. Ta dobrodela naprava je že v Gorici 18 let in je v nji 70 nemo-gluih učencov (mutcov).

Iz Ljubljane. V pondeljek, 9. t. m. zvečer je napravilo društvo katolijskih družetev v redutu nemšk igrokaz in kaj iskreno je donela iz njih gerl pesem, pa ne — kje dom je moj!

Novičar iz raznih krajev.

Doklade k davkom za upravno leto 1857 so bile: za potrebe vsih ces. deželá 8 milijonov, 264 tavžent in 672 fl., in za oprosteno zemljiš 22 milijonov, 14,633 fl., torej skupej 30 milijonov, 279 tavžent in 305 fl. Za leto 1858 (to je od 1. novembra 1857 do poslednjega oktobra 1858) pa znesejo doklade k davkom za potrebe vsih ces. deželá 6 milijonov, 420 tavžent in 544 fl., za oprosteno zemljiš 21 milijonov, 306 tavžent in 310 fl., skupej 27 milijonov, 726 tavžent in 854 fl. Memo leta 1857 bo tedaj v letu 1858 za 2.552,451 fl. menj davka v celem cesarstvu plačati. — Slavni maršal grof Radecki je 2. t. m. 91. leto svoje starosti dopolnil. Kakor vsako leto, so tudi letos presvitli Cesar in Cesarica slavnemu starčku po telegrafu srečo za god vošili. — Vse naprave za dobrodeltvo in za siromake na Dunaji bodo neki njih namenom ugodno pre naredili. Namen imajo, posebno višje osrednje vodstvo vsih teh naprav utemeljiti. Tacih je na Dunaji 120. — S kakošnim pridom se pečajo na Ogorskem z rejo dinj, pričuje to, da sta dva gjurska (Raaber) dinjorejca skup za 1000 fl. samo dinj prodala. Med dinjami pa sta nasadila še krompirja, fižola in turšice; s pridelki teh sta lahko davke in druge stroške poplačala. — Stiska v dnarjih še vedno ni odjenjala v véliki kupčii. Samo v Novem Jorku v Ameriki štejejo doslej 900 kantov s kakimi 900 milijoni gold. našega dnarja. Največ terpi zavoljo tega angleško in francozko kupčijstvo. Hala Bogu, naše ni tako močno v nesrečo potegnjeno, če ravno je mogel tudi v našem cesarstvu kdo tú in tam se nemili osodi ukloniti. — Serbski knez je

nekemu Marku Nikoliću 1000 cesarskih cekinov podaril, ker je oblastnijam naklep zarotnikov razodel. Deželna vlada mu je enako podarilo naklonila in knezov tast, starostnik Jefrom Nenadović mu je krasno sabljo poslal. — Sploh se more reči, da iz turško-slovanskih dežel žalostne novice dohajajo. Komaj je po božji previdnosti v Serbii bila prekucija odvernjena, že pripovedujejo časniki, da je bila črnogorskemu vladniku epaka namenjena. Pa tú je, kakor v Serbii, najeti morivec se skesal, preden je svojo roko in celo Černo goro s kervjo izvoljenega oblastnika omadeževal. Bil je namreč neki Ivo Mijatov Ljubotinjan s 100 cekini od strica kneza Danila, Mašan Savo, podkupljen, unega umoriti. Mašan Savo je že prejél plačilo za svoj naklep, ker so mu z „olovom i praom“ kratko pot v večnost pokazali (t. j. ustrelili so ga). — Iz Italije nič več posebnega, kakor da je bil pred nekimi tedni zloglasoviti Mazzini zopet v Genovi, in da je daroval sardinski kralj 10,000 frankov v podporo vdov, otrok i. dr. v Indii umorjenih Angležev. — Iz Pariza je dospéla novica, da je kitajski cesar Angležem vojsko napovedal. „Novičar“ je pred nekimi tedni tudi naznanil, da so Francozi Kitajcom vojsko napovedali. Pozneje pa ni bilo tega nikjer več brati ne slišati. Upati je, da bo tudi una prazna ostala. — Med nemško-zveznimi državami in dansko vlado je že več časa nekak razpor, kterege konec in nasledki se ne dajo prerokovati. Prostora zmanjkuje, kaj več o njem govoriti; spriložnostjo bo „Novičar“ že kaj več povedal; enako prihodnjič kaj iz Moldove in Valahije. — Angleži ne stojé neki zavoljo tega, da so Delhi si osvojili, še nič na terdnejih nogah, ker je imela vstajna armada, ktera je bila v mestu, priložnost, odtegniti. Ognjišče imajo sicer Angleži v rokah, pa plamen je drugam švignil in bo v drugih krajih iz novega zavihral.

Kratkočasnica za poskušnjo s cirilico pisana.

Spisal Matija Majar.

Некі крадливец приде в другом годну (Stock) в јисбо, не чуті нікогар, побере облачила, коликор јих најде и несе при лепем белем дневу предерзно цело бутаро облеке покрадене по стопницях. В первом годну га среча једен господ и га запита (впраша): кам несеш та облачила? — Со ми јих дали, рече крадливец, да јих пошчетам и мало поправим. — Боді тако добер, рече господ, вземі ше мојо сукньо и изшчетай ми јо. Из серца рад, одговорі крадливец, јо вземе и хитро згине. —

Наук: варуј се гольфје мед незнанимі льудмі

Učenec.

Serbska narodna.

Vuk. I, 171, 105.

Tú je — govoriyo —
Samouk učenec:
Uči še iz knige.
Pravi njemu kniga:
Naj ne jaše konja,
Naj ne paše sablje,
Naj ne pije vina,
Naj ne ljubi drage.
Ne uboga učenec,
Kar mu kaže kniga;
Še bolj konja jaše,
Še bolj sabljo paše,
Še bolj vino pije,
Še bolj drago ljubi.

C.

Pogovori vredništva. Gosp. D-n na N: V sestavku s podpisom „Br. N. iz N.“ nismo nobenih razzaljivih osebnost zapazili; tedaj pax nobiscum!